(1) *بسم الله الرحمن الرحيم[1]

(2) الحمد لله جعل امور الخير على التوفيق منه موقوفة و جعل حاصل الكونين على طلاب مدارس و حفاظ مساجد *جعل محصول[2] همم الاباء *مصروفة[3] الى تنظيم احوال[2] (3) الاسباط و الاولاد صانعى كه معمار هدايتش ترصيص و اذ يرفع ابراهيم القواعد من البيت اختراع نموده و عالمى كه در مدرسه رفيعه *و علّم آدم الاسماء طلبه[2] (4) ملائكه را درس انّى اعلم ما لا تعلمون گفته حكيمى كه ممتحن حكمتش هر ممتحن را بموجب هل يستوى الذين يعلمون و الذين لا يعلـ*مون تفرقه نموده عليمى كه علماء عالم را[2] (5) بمقتضى و الذين اوتوا العلم درجات در مناصب نصب فرموده مبدعى كه دست ابداعش تاءسيس و انّ المساجد لله فلا تدعوا مع *الله احدا بنا فرموده تا مسلمانان[2] (6) در آنجا صلوة[4] خمس و صلوة جمعه بجاى آرند و حفاظ صاحب وقوف بموجب حديث نبوى عليه الصلوة و السلام زينوا القران باصواتكم و *فى الرواية حسنوا القرآن[2] (7) باصواتكم فان صوت الحسن يزيد فى القرآن حسناً حسن صوت و رعايت مخارج بجاى آرند و اداى

*[1] A оп. *[2] Ж утрачено. [3] Ж... الا. [4] A صلوات.

هر حرفی را ما هو حقه بروجهی که *موافق اصول و قواعد[1] (8) ائمه قرأت باشد مزین سازند و از مضمون لایقرء القرآن بالحان الغنا غافل و ذاهل نباشند و از لحن محترز باشند *ملکی که محاسب روز نامه یوم التناد را در[1] (9) محاسبه باقیات اعمال عبادش که متولیان مدارس کون و فساد جز وجوه و الباقیات الصالحات خیر عند ربّك *ثوابا و خیر املا مجرا نداشته

ثم الصلواة و السلام[1] (10) الاتمان الاکملان علی النبی الامی الذی هو مدرس ملاء الاعلی و معلم طلاب القبّة الخضری الذی وقف *فی مواقف طاعته المطیعون وشرف بذریعة دعوته المهتدون[1] (11) رسولی که مدرسان گنبذ حضرا در چهار طاق دنیا مسئله آموز دانش اویند نگارمن که بمکتب نرفت و* خط ننوشت بغمزه مسئله آموز صد مدرس شد[1] (12) نبی که عالمان امّتش واقفان اسرار تنزیل اند باوجود اختلافات در مراتب قال و قیل مشبه بانبیای[2] بنی اسرائیل شده و درود بر آل و اصحاب او که هریك مقتدای (13) علوم دین و راهنمایان[3] رسوم یقین اند لقوله علیه السلام اصحابی کالنجوم[4] اقتدیتم و[5] اهتدیتم رضوان الله علیهم اجمعین

*اما بعد بمقتضی[6] اذا (14) اراد الله بعبد خیر[7] هیاء اسبابه چون موهبت اسباب و املاك دنیوی که معد تهیا اسباب سعادات[5] اخرویست از خزانهٔ اعطی کلّ شی نصیب به (15) بنده دولتمند کرامت فرمایند آن بنده بموجب اشارت با بشارت الذین یقیمون الصلوة و ممّا رزقناهم ینفقون و بمقتضای یا ایها الذین[امنوا] انفقوا[8] (16) من طیّبات ما کسبتم و ممّا اخرجنا لکم من الارض و مظهر اسم الکافی شده واسطه و رابطه جمعیت جمع متعبد و مجتهد گشته ما یحتاج (17) ایشانرا کفایت کند بی آنکه وجود خود را در میان بیند تا این جمع از اکتساب جبلیات انسانی فارغ بال گشته اشتغال بتوجه معرفت علت نمائی که خلق ثقلین است (18) نمایند

فلهذا وقف فرمود و صدقه جاریه نمود صاصب دولتی که غرضش از ترفع مبانی دنیوی تعمیر منازل اخرویست و مقصودش از تکثیر مصالح صوری تقلیل موانع (19) معنویست و هو المرشد الکامل المکمل الفاضل[5] العالم العامل ارشاد پناه هدایت دستگاه قطب فلك حقیقت مرکز دایره طریقت الحامی بحوزة الاسلام عن النکبات الماحی[9] عن (20) صحایف الایام رقوم البدعات مجمع الاسرار السبحانیه و مظهر الانوار الرحمانیه سید الصدیقین مقتداء السالکین لا زال مکتنفا بحفظ الآله بهاء الملة [و] الدنیا و الدین (21) خواجه عبیدالله سلمه الله تعالی و ابقاه ابن شیخ الزاهد صاحب المقامات و المجاهد

---

*[1] Ж утрачено. [2] А انبیا. [3] А راهنمای. [4] А доб. دادهم. [5] А оп. *[6] А пробел 2 *см*, затем بمضمون. [7] А بخیرا [8] Ж انفقو. [9] А зачеркнуто: رقوم الله.

قدوهٔ ارباب تصوّف و زبدهٔ اصحاب تعرّف المستریح فی روضة رحمة الله الودود (22) خواجه محمود اللهمّ ابعث مقاماً محموداً و جعل اعقابه فی الدارین مسعوداً همگی املاک خودش را که در ین وقفیهٔ شرعیهٔ مرعیة الشرایط مکتوب خواهد شد در ولایت تاشکند (23) واقعست بر نفس خود ادام الله تعالی برکاته و بر اولاد اولاد ذکور خود ابداً ما توالدوا و تناسلوا بر بقاع خیری که از محدثات همت عالی این حضرتست یکمدرسه و یک مسجد (24) جامع و یک مسجد حی که در ولایت تاشکند واقع است مستغنی است از تحدید لشهرتها بین اهلیها

و شرط کرد حضرت واقف هر نوع تصرفی که خواهد درین موقوفات کند و اگر (25) خواهد استبدال کند و اگر خواهد شرطی را زیاده سازد و کم سازد این جمله موسع باشد بر او و غیر حضرت مشارالیه[1] از اولاد[2] و قضاة را ولایت تبدیل نباشد فمن بدله (26) بعد ما سمعه فانما اثمه علی الذین یبدلونه و شرط کردند که متولی این وقف خود باشد[3] و یا ماءذون از ینحضرت بعد از پرواز شاهباز عرش آشیان نفس قدسی (27) آنحضرت اختیار تصرف بر وجهی که حضرت مشارالیه را بود در غیر استبدال مفوض باشد بفرزندان نجیب حبیب ایشان که[4] آثار دینداری و انوار هدایت و پرهیزکاری (28) چون تلاءلؤ نور از چهره حور از جبین ایشان مبیّن است المامول منهما البلوغ الی درجات علما الراسخین و الترقی الی مقامات العرفاء المقربین و هما العالم العامل (29) المتورّع الکامل غصن دوحة الکرامة ثمرة شجرة الولایة لازال مکتنفا بحفظ الاله خواجه محمد عبدالله زیدت محمدته و کثرت منقبته و الشاب الرشید (30) الحمید الذی صار عبید اخلاقه کل قریب و بعید المسترشد بهدایة الملك المولی خواجه محمد یحیی احیی الله تعالی بمراسم البرّ بوجوده و اعلی معالم الاحسان بمکرمته (31) وجوده و هریك از این دو مخدوم زاده در تصرّف نصف محصولات و ثمرات اختیار باشند بروجه مسطور اگر خواهند در مدرسه خود مدرس باشند (32) و اگر خواهند دانشمندی را از قبل خود نائب سازند تا از فروع و اصول و معقول و منقول مقدمات عربیت درس گوید و در آن مساجد حافظان قاری که از (33) حفظ وقوف و ادای حروف مطلع باشند بامر خطابت و امامت نصب فرمایند

و تعیین وظایف مدرس و طلبه و حفاظ بحسب اختلاف ازمان و تفاوت اسعار (34) و محصولات در هر آوان و تعیین مراتب ارباب وظایف بقدر استحقاق بعد از مشاورت و امتحان تعیین عدد موالی من المتوسطین و الاعالی تمام مفوض باشد و هر دو (35) متولی این وقف باشند و همچنین بعد از ایشان اولاد ذکور ایشان متولی این اوقاف بوده اولاد اناث را دخلی نباشد

---

[1] A над строкой доб. را. [2] A над строкой доб. وولاة. [3] A باشند. [4] A оп.

و اگر نعوذ بالله از اولاد ذکور این دو مخدوم زاده (36) کس نماند تصرف درین موقوفات بروجه مذکور ذوی الارحام ذکور آنحضرت را باشد و اگر از اولاد ذکور ذوی الارحام آنحضرت کس نماند محصولات این موقوفات (37) مصروف گردد بملازمان این مدرسه و این مساجد بروجهی که من له الولایه شرعا تعیین نماید[1] و نصب متولی مفوض باشد بحاکم شرع [که] امینی را قرین این وقف (38) گرداند و تعیین وظایف مدرس و طلبه و حفاظ بروجهی که مناسب دانند نمایند اگر محصولات آن از وظایف فاضل آید آن زیادتی را مستغلی خریده اضافتی وقف (39) کند محصول آن برینوجه مصروف گردد و اگر این مدرسه و این مساجد مندرس گردد بحیث لا یرجی عودها وقف باشد این موقوفات بر عامه فقراء مسلمین (40) الی ان یرث الله الارض[2] و هو خیر الوارثین

و ایضا وقف کرد حضرت واقف لا زال خیراته متواترة متکاثرة مترادفة و متوافرة بر مدرسهٔ مذکوره و مساجد معموره (41) همگی املاك خودش را که مذکور خواهد شد بشرائطی که مثبت میگردد

و منها ملك کجال که شرقی او متصلست بقشلاق حسن بیك و شمالی او بزمینهای کوزاك که (42) ملك واقف است غربی آن متصل است بزمینهای دگرسا که وقف باب ماچین است جنوبی آن متصل[3] است بزمینهای زاود[4]

منها ملك کوزاك حد شرقی آن (43) پیوسته است بزمینهای بلدر بالا و حد شمالئ آن پیوسته است بزمین اقاچاق و حد غربی متصل است باقساق آتا و[5] جنوبئ آن پیوسته[6] است بزمینهای کجال که ملك واقفست

(44) منها ملك کلك مولانا حد شرقئ آن متصل است بزمین براود[7] و حد شمالئ آن متصل است بکوه کان خاك و حد غربئ آن پیوسته[6] است بعضی بتوقوز کول (45) و بعضی به نیمان و حد جنوبئ آن پیوسته است بزمینهای بلدر

منها ملك برکالیك شرقی بعضی بزمین تیرکلیك و بعضی بزمین قراسوف یری[8] حد شمالی (46) بعضی بزمین پاچه[9] اوزی و بعضی بزمین قراسوف که ملك واقف است غربی بسای عامه جنوبی بملك تیرکلیك

*منها ملك نیمان شرقی به تیرکلیك که ملك واقف است (47) شمالی بزمینهای تیرکلیك که ملك واقفست

منها[10] ملك قراسوف کلان حد شرقی متصل است بزمین بلوغ سوف که ملك واقف

---

[1] A نمایند. [2] Ж оп. [3] A зачеркнуто: بقشلاق حسن بیک و شمالی او بزمینهای کوراک که ملک واقفست غربی آن متصل است [4] A براود, Ж راود. [5] E доб. حد. [6] E متصل. [7] A بیراود, Ж سیراود. [8] E بری. [9] E ماچه. *[10] E оп., A оп. только посл. слово.

است و حد شمالی متصل است بدریای فرك (48) و بعضی بزمین[1] پاچه[2] اوزی که ملك واقفست[3] بعضی بزمینهای[4] غزل کت[5] و حد جنوبی بزمینهای قراسوف یری[6] و بعضی بکوه کان[7] خاك

منها ملك[8] بلوغ سوف حد (49) شرقی بعضی بزمینهای حجاکت و حد شمالی بدریای فرك و حد غربی بزمینهای قراسوف کلان که ملك واقف است جنوبی آن پیوسته است[9] بکوه کان خاك

منها (50) چومایلیق[10] حد شرقی آن پیوسته است بزمینهای تیری[11] و حد شمالی بکوه چومایلیق[10] و حد غربی بسایلیق و حد جنوبی بدریای فرك

منها ملك خطنالیق[12] (51) چند باغیست که در میان دیه واقع شده است

منها ملك آق قورغان حد شرقیٔ آن پیوسته است بجوی رودك و حد شمالی بعضی بجوی شهر بعضی بزمین قاضی (52) و حد غربی بجوی موری و حد جنوبی براه عامّه که بفرکت میرود

منها ملك قنگراق[13] حد شرقی آن پیوسته است بعضی بزمین[14] تیوه بوغزی و بعضی بمغولان و شمالی براه عامه که (53) بسیرام میرود و حد غربی[15] بدروازهٔ کینتی[16] و حد جنوبی بجوی شهر

منها ملك شیرزا حد شرقی بزمینهای فرناباد و شمالی پیوسته است به سیاه آب و حد غربی (54) پیوسته است براه عامه که از اورته سرا[17] بشهر می آیند و حد جنوبی بدریای فرك

منها ملك کرمه کنت حد شرقی آن پیوسته است بزمین اقتاش[18] و حد شمالی بجوی شهر (55) و حد غربی پیوسته است بزمین اوترانجی[19] و حد جنوبی بدریای فرك

منها ملك غرتخا و حد شرقی بمزار شیخ زین الدین و حد شمالی بزمینهای ترتغاو[20] (56) و حد غربی بآب قراقامیش[21] و حد جنوبی بآب جورکن[22] که از قلعه میبرآید

منها ملك مولکنت حد شرقیٔ آن پیوسته است[9] بقشلاق ترکان و حد شمالی بدریای فرك (57) و حد غربی بدریای شاهرخیه و حد جنوبی پیوسته است بزمین اوجاکت و منها ملك اوجاکت لب آب حد شرقیٔ آن پیوسته است بقشلاق ترکان و حد

---

[1] A зачеркнуто داحه. [2] A داحه, Ж ماچه, написано позже поверх стертого. [3] E доб. و.
[4] Ж написано поверх стертого текста. [5] E کنت. [6] E بری. [7] Ж написано над строкой. [8] A и E ملوک. [9] E оп. [10] E چویایلیق. [11] E تبری. [12] E حطنایلیق. [13] E قنغرات.
[14] A зачеркнуто: اماش. [15] A над строкой доб. بزمین, E то же доб. в строке. [16] E کیتی.
[17] E بسرای. [18] A, E اقباس. [19] E اوترابجی. [20] E تریعا. [21] E قراقمیش [22] E حورکن.

شمالی (58) پیوسته است بزمین مولکنت و حد غربی بدریای شاهرخیه و حد جنوبی ایضا کذلك

منها ملك اجاکت فرکت حد شرقی[1] بآب سیاه و حد شمالی بدریای فرك و حد غربی (59) بجوی خرگش و حد جنوبی بزمین غزك

منها ملك قرا خطای حد شرقی پیوسته است بعضی بزمین چاشنی‌کیر اتا بعضی بقرغامیش اتا و حد شمالی بزمینهای خرمك[2] و حد غربی براه (60) اورته سرای و حد جنوبی بآب آهنگران

منها ملك قشلاق[3] حاجی داروغه حد شرقی و شمالی بزمینهای قنگراق[4] حد غربی و جنوبی[5] بدروازه کینتی[6]

و کان ذلك بمحضر الثقات

(61) حکمت بصحة هذا الوقف و لزومه علی الوجه المسطور[7] (62) و انا الفقیر الی الله[8] الغفور فخر بن ابی منصور بعد *محاسمه (63) شرعیه جرت لدی[9] و لاحت حجة علی[10] حامدا و مصلیا

(64) *نقل این موقوفات مطابق و موافق (65) اصل است[11]

---

[1] E доб. پیوسته است. [2] E خرتک. [3] E قلاق. [4] E قنغرات. [5] Д написано над строкой. [6] E کیتی. На этом текст E кончается. [7] A المذکور فی هذا المزبور. [8] A المحتاج الی رحمه الملک الستار. [*9] A ما عرفت موضع الخلاف. [10] A доб. و جرة القضیة بین یدی. [*11] A оп.